

jeg skal blot ganske kort minde om, at der som Følge af den Nedgang i Statsindtægterne, som kan ventes, paa Formue- og Indkomstskatten, paa Afgiften af Arv og Gave og paa Børsstempelskatten, bliver en Mindreindtægt paa Finanslovforslaget for 1923—24 paa $28\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Til Dækning heraf vil man for det første gennem Nedsættelse af Dyr-tidstillæget have et Beløb, jeg anslaar til ca. $2\frac{3}{4}$ Mill. Kr., som vil kunne indføres paa Finanslovforslaget for 1923—24. Hvad Konjunkturtillæget angaar, kan jeg endnu ikke forelægge noget Forslag for dette høje Ting, saaledes som jeg udtalte forleden Dag, idet der først skal finde en Forhandling Sted med Tjenestemændene; denne Forhandling er paabegyndt. Selvfølgelig har Finansministeriet forelagt et Grundlag, som allerede er blevet bekendt gennem Bladene, og skønt jeg altsaa stadig maa forbeholde mig det endelige Forslags Fremsættelse, til Forhandlingerne med Tjenestemændene er endt, skal jeg dog nævne, at det forelagte Grundlag gaar ud paa en Reduktion af Konjunkturtillæget med ca. 14 Mill. Kr. I Forbindelse hermed vil det være naturligt at foretage en mindre Reduktion af Honorarer, en Reduktion, som jeg anslaar vil give ca. 200 000 Kr.

Der vil i Dag blive forelagt forskellige Lovforslag, der staar i Forbindelse med de øvrige Nedsættelser, som paataenkes. Et af disse Forslag vil dog først kunne forelægges om nogle Dage, nemlig et Forslag, som Landbrugsministeren vil fremsætte angaaende Ændringer i Husdyrloven. I øvrigt vil for de fleste Ministeriers Vedkommende de paagældende Ændringsforslag til Finansloven blive tilstillet Finansudvalget i Dag; hvad Landbrugsministeriet angaar, vil det dog nok tage en Uges Tid, inden de dette Ministerium vedrørende Ændringsforslag kan komme Finansudvalget i Hænde.

De Bespareser, som følger af Ændringsforslagene til Finanslovforslaget og af de særlige Lovforslag, der fremsættes i Dag, samt det, som kan ventes fra Landbrugsministeren, vil tilsammen udgøre godt 17 Mill. Kr. Dette Beløb er fordelt over Finanslovens forskellige Udgiftsparagraffer, men det maa jo her erindres, at Forholdene stiller sig meget forskellige for de forskellige Budgetter under Hensyn til, om der er flere eller færre frie Bevillinger. For nogle Budgetters Vedkommende er saa godt som alle Bevillinger bundet ved bestaaende Love, og navnlig er der stor Forskel paa det Omfang, i hvilket Lønnings-

udgifterne indgaar i Budgetterne. Men i øvrigt har vi ved disse Forslag ladet os det være magtpaaliggende, som jeg nævnte forleden Dag, at fordele Nedsættelserne saa ligeligt som muligt over forskellige Interessegupper og forskellige Erhverv. Jeg skal ogsaa henlede Opmærksomheden paa, at der er Forskel paa det Omfang, i hvilket der tidligere er skaaet ned paa Budgetterne. Jeg skal for de militære Budgetters Vedkommende erindre om, at der foregik ved Forsvarslovene i Fjor en meget skrap Nedsækning af Udgifterne, og skønt Forsvarsministeriernes Budgetter heller ikke her er gaaet Ram forbi, maa naturligvis denne Omstændighed tages i Betragtning.

De her nævnte Foranstaltninger vil bringe en Besparelse paa ca. 34 Mill. Kr., altsaa foruden en Dækning af de $28\frac{1}{4}$ Mill. Kr. tillige ca. $5\frac{3}{4}$ Mill. Kr. til Udvidelse af den allerede til Stede værende Margin paa det foreliggende Finanslovforslag, indenfor hvilken Udgifterne paa Tillægsbevillingsloven for 1923—24 skal kunne rummes. Dertil kommer de 10 Mill. Kr. i Henhold til det Laaneforslag, jeg lige har forelagt, det bliver ca. 44 Mill. Kr. Fradraget man de $28\frac{1}{4}$ Mill. Kr., som vil medgaa til Dækning af Mindreindtægten paa Finanslovforslaget, vil man have til Udvidelse af Rammerne ca. $15\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Naar dette lægges til de 27 Mill. Kr.s Overskud, som der vil være paa Finanslovforslaget, naar de midlertidige Skattelove: Chokoladeskatten, Restaurationsskatten og Luksustolden, bliver fornyet for det kommende Aar, vil der være et Beløb paa henvend 43 Mill. Kr. til Dækning af Udgifterne ved Tillægsbevillingsloven og til Imødegaaelse af mulige Skuffelser med Hensyn til Indtægtsindgangen. Jeg vil mene, at dette vil kunne være tilstrækkeligt, thi Udgifterne paa Tillægsbevillingsloven vil kunne formindskes meget betydeligt i det kommende Aar. Naar ærede Medlemmer faar Lovforslaget og gennemgaar det, vil de se, at en meget stor Del af Forslagene og adskillige af dem, som finansielt vejer tungest, har Karakteren af Afviklingsudgifter, som ikke kommer igen, og af afsluttende Bevillinger paa forskellige Omraader, og naar man da viser fornøden Forsigtighed i Retning af ikke at paabegynde nye Foretagender og ikke ved Love at hjemle nye store Udgifter, vil jeg antage, at man herigennem vil kunne finde fornøden Dækning.

Men Sparebestræbelserne kan ingen-